

[Fogh Rasmussen]

Derfor er jeg desværre nødt til for en gangs skyld at erklære mig lidt uenig med hr. Gammelgaard, som sagde, at socialdemokratiet havde indtaget alle 3 mulige varianter af en stillingtagen her i folketingsalen. Jeg bliver nødt til at sige, at der vistnok findes endnu en variant, som socialdemokratiet ikke har overvejet, nemlig simpelt hen at udeblive fra afstemningen. Det er måske det, en del medlemmer af den socialdemokratiske gruppe inderst inde har lyst til, når man betænker den stillingtagen, partiet har indladt sig på. Jeg vil nok sige, at hvis socialdemokratiet kommer helskindet ud af disse mange forskelligartede holdninger til finanslovsforslaget, ja, så må hr. Svend Auken og socialdemokratiet indstilles til en olympisk medalje i slalom – mindre kan ikke gøre det.

Socialdemokratiet udsendte den 6. december 1983 en pressemeddelelse:

»Regeringen må vælge. Enten bringer den sit parlamentariske grundlag i orden, eller også må den indlede realistiske forhandlinger med socialdemokratiet om en aktiv ungdomsindsats og social genopretning over for de mest udsatte grupper i samfundet.«

Efter valget indledte regeringen realistiske forhandlinger med socialdemokratiet, men det ville være forhastet, hvis socialdemokratiet af dette drager hurtige slutninger om regeringens parlamentariske grundlag. Forhandlingerne med socialdemokratiet var alene et udtryk for regeringspartiernes ærlige vilje til at søge et bredt samarbejde om finanslovsforslaget.

I dag kan vi konstatere, at regeringen har et flertal for finanslovsforslaget. Så ville det eneste logiske være, at socialdemokratiet også stemmer for finanslovsforslaget. Det ville være det eneste logiske, når man betænker den begrundelse, socialdemokratiet før jul anvendte for at stemme imod finanslovsforslaget. Men socialdemokratiet har altså besluttet at undlade at stemme.

Jeg vil bede socialdemokratiet nøje overveje, hvordan denne holdning til finanslovsforslaget egentlig påvirker det parlamentariske grundlag for enhver regering i fremtiden. Hvis det årlige finanslovsforslag på denne måde skal gøres til genstand for en afprøvning af regeringens parlamentariske basis, så rejser der sig en lang række spørgsmål. Jeg vil gerne stille socialdemokratiet et af disse spørgsmål: indebærer socialdemokratiets æn-

drede holdning til finanslovsforslaget, at socialdemokratiet aldrig vil basere sig parlamentarisk på et parti, der på grund af modstand mod f.eks. forsvarsbevillingerne stemmer imod finanslovsforslaget? Jeg tror, at det vil interessere en række partier her i folketinget at få et klart svar på, hvordan socialdemokratiet vil stille sig i den situation.

Lad mig til sidst sige, at venstre naturligvis stemmer for finanslovsforslaget, som vi i øvrigt har gjort det siden 1894. Vi havde gerne set, at socialdemokratiet gjorde det samme. Vi tror, at socialdemokratiet i det lange løb vil fortryde den stillingtagen, partiet har besluttet sig for denne gang.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg vil bare sige, at jeg synes, at det var et ejendommeligt indlæg, hr. Fogh Rasmussen netop afleverede – på partiet venstres vegne, forstod jeg. Så vidt jeg kunne høre, var der ikke ét ord om, hvad venstre egentlig vil i dansk politik. Det var én eneste lang, fortænkt analyse af en hel masse fortænkte spørgsmål til socialdemokratiet og kritik af socialdemokratiet. Var der tilsammen et minuts omtale af venstres holdninger?

Jo, o.k., hr. Fogh Rasmussen nævnte, at underskuddet på statsbudgettet er gået ned, og at det var takket være venstres politik. Ja men enhver ved jo, at underskuddet på statsbudgettet er et resultat af en kombination af stor arbejdsløshed og høj rente, et fænomen, der har ramt hele den vestlige verden samtidig. De to vigtigste forklaringer på, at underskuddet trods alt – det er vi alle glade for – tegner til at blive mindre, er, at arbejdsløsheden ikke vokser så kraftigt mere i den vestlige verden, og at der har været et fald i renten. Og derudover selvfølgelig den realrente-beskatning, der er blevet gennemført, bl.a. med mit partis stemmer.

Jeg er nødt til til sidst at sige, at hr. Fogh Rasmussen har fuldstændig uret, når han siger, at socialdemokratiet stiller en lang række urealistiske udgiftsforslag. Det er ikke rigtigt. De beregninger, vi har lagt frem, er holdbare med de forudsætninger, der er angivet. Vi har aldrig accepteret – det ved finansministeren, og det ved regeringen – regeringens beregninger omkring vore genopretningskrav. Det er altså ikke rigtigt, at vi stil-